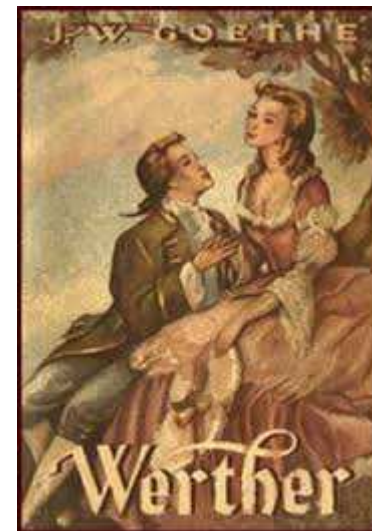

rrispondència amb Schiller (1794-1805), a més d'obres sobre botànica i òptica i *Zur Farbenlehre* ('Teoria dels colors', 1810). El seu llegat més important és la tragèdia en dues parts [Faust](#), a la qual dedicà pràcticament tota la vida. Goethe, el clàssic alemany més important, és un valor universal: el seu pensament reflecteix magistralment la inquietud del seu temps davant la irrupció indefectible d'una nova època.

Club de lectura "Llegir el teatre"

Werther de Goethe

**Dilluns 13 de febrer
a 2/4 de 7 de la tarda**

BIBLIOTECA CENTRAL
XAVIER AMORÓS
REUS

Johann Wolfgang Goethe

Pensador i literat alemany.

Frankfurt, 28 d'agost de 1749 — **Weimar**, 22 de març de 1832

D'origen patrici burgès, estudià dret a Leipzig (1765-68) i a Estrasburg (1770-71), on es vinculà al *Sturm und Drang* i conegué Herder, que el féu interessar per la poesia popular, per Shakespeare, Homer i Ossian. Tornà a la seva ciutat per exercir-hi d'advocat, sense gaire vocació; seguí una època de gran fecunditat literària. Edità, amb Merck i Herder, els *Frankfurter gelehrte Anzeigen* ('Quaderns erudits de Frankfurt'), òrgan programàtic de la jove generació progressista. A instàncies del duc Carles August, s'instal·là a Weimar (1775), on aviat es formà un important cercle intel·lectual (Herder, Wieland, Musäus, Knebel, Bertuch, Lenz i, més tard, Schiller i el compositor C.F.Zelter). Fou nomenat conseller del principat i, al cap de sis anys, ministre. Procurà de reformar la política interna i donar un sentit a les relacions intergermàniques; s'ocupà de ciències naturals i filosofia. Fallida la realització pràctica dels ideals humanistes, decebut de la cort i complicades les seves relacions amb Charlotte von Stein, casada amb un oficial, fugí a Itàlia (1786), on l'estada li fou una experiència decisiva. Tornà a Weimar i limità les seves activitats públiques a la cultura. Dirigí el teatre de la cort (1791-1816). Es casà (1806) amb Christiane Vulpius, d'origen menestral. La Revolució Francesa el commogué fortament; rebutjà, però, els mimetismes revolucionaris, el punt de vista evolucionista i l'impuls al compromís amb la "foscuria" alemanya. L'isolament conformista restava compensat amb una reflexió profunda de la dialèctica històrica i

amb un pressentiment futurista de la llibertat plena. La seva obra literària començà amb poemes i comèdies: *Die Mitschuldigen* ('Els còmplices', 1769), d'influència francesa. Trobà un nou esperit, introductor del Romanticisme, a *Sessenheimer Lieder* ('Les cançons de Sessenheim'), el drama revolucionari *Götz von Berlichingen* (1773) i la novel·la *Die Leiden des jungen Werthers* ('Els sofriments del jove Werther', 1774). En el mateix període escriví tres drames importants: *Clavigo* (1774), *Urfaust* (1774) i *Stella* (1775), farses, sàtires (*Satyros*, 1770), comèdies musicals i poemes, i començà els grans drames que clogué en el període neoclàssic: *Iphigenie auf Tauris* ('Ifigènia a Tàurida', 1787), *Egmont* (1788) i *Torquato Tasso* (1790). Unes altres peces teatrals seves són *Die Geschwister* ('Els germans', 1776), *Triumph der Empfindsamkeit* ('Triomf de la sensibilitat', 1778), *Der Grosskophtha* ('El collar', 1792), *Die natürliche Tochter* ('La filla natural', 1803), *Nausikaa*, etc. Exposà el seu ideari en les novel·les filosòfiques *Wilhelm Meisters Lehrjahre* ('Anys d'aprenentatge de Wilhelm Meister', 1795) i *Wilhelm Meisters Wanderjahre* ('Anys de viatge de Wilhelm Meister', 1821-29) i creà un model de novel·la psicològica amb *Die Wahlverwandschaften* ('Les afinitats electives', 1809). En la poesia lírica sobresurten *Römische Elegien* ('Elegies romanes', 1795), *Venezianische Epigramme* ('Epigrames venecians', 1796), *Westöstlicher Divan* ('Divan occidental-oriental', 1814) i, en l'èpica, *Reinecke Fuchs* (1774) i *Hermann und Dorothea* (1798). Escriví assaigs importants sobre diferents temes: *Winckelmann und sein Jahrhundert* ('Winckelmann i el seu segle'), els quatre volums de les memòries *Aus meinem Leben; Dichtung und Wahrheit* ('De la meva vida; poesia i veritat', 1811-31) i la co-